

தொல்காப்பியர் சுட்டும் பெண்துணைநிலை மாந்தர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள்

பெ. குபேந்திரன் அ *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மானாமதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Female Auxiliary Characters in the Tolkappiyam: A Literary and Cultural Study

P. Kubendran a, *

^a Department of Tamil, Government Arts and Science College, Manamadurai, Tamil Nadu, India

*Corresponding Author:

ABSTRACT

The Porulatikāram of the Tolkāppiyam presents the inner life (akam) of the hero (thalaivan) and heroine (thalaivi), beginning with premarital love (kalavu) and culminating in married life (karpu). To ensure the successful progression of this emotional and social journey, Tolkāppiyam identifies various intermediaries who facilitate communication, resolve misunderstandings, and preserve harmony between the lovers. These supporting figures are discussed in the Karpial section, where their roles, functions, and occasions for intervention are systematically described. When conflicts arise—particularly due to the hero's inappropriate conduct or emotional estrangement—the heroine may distance herself from him. At such moments, supporting characters act as mediators by conveying messages, offering counsel, reconciling differences, or, when necessary, preventing the hero from approaching the heroine until the appropriate circumstances are restored. Through these interventions, they contribute to the emotional stability and ethical integrity of the relationship. Tolkāppiyam identifies twelve categories of supporting characters: the friend (thozhi), female ascetic or observer (parppan/parppāṭṭi in context), mother, male companion (paṇkan), bard (pāṇan), female singer (pāṭini), young attendants, guests, performers (kūthar), female minstrel (virali), wise elders, and witnesses (kandor). Among these, several are women who perform significant social, emotional, and cultural roles within the narrative framework. This article examines the female supporting characters identified in the Tolkāppiyam, exploring their lifestyles, responsibilities, and literary functions. The study highlights how these women served as mediators, advisers, caregivers, and preservers of social ethics, thereby revealing the important place accorded to women in the emotional, familial, and cultural life of ancient Tamil society.

Keywords: Tolkappiyam, Hero And Heroine, Ethical Integrity, Ancient Tamil Society.

முன்னுரை

தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரம் களவிலே தொடங்கிக் கற்பிலே நிறைவு பெறும் தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் அகவாழ்வை எடுத்துரைக்கிறாள். அத்தகைய வாழ்வு மேற்கொள்ள வழிவகுக்கும் வாயில்களைப் பற்றிக் கற்பியலில் தொகுத்துக் கூறுகிறார். தலைமக்களிடையே ஏற்படும் நுண்ணிய மனவேறுபாடுகளைக் களைந்து மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை நடத்த துணைநிலை மாந்தர்கள் உதவுகின்றனர். தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பெறும் துணைநிலை மாந்தர்கள் யாவர் என்பதனை அவர்களுக்குரிய கூற்றுக்கள் நிகழும் இடங்களையும் இவர்களது செயல்களையும் தொல்காப்பியம்

மூலம் அறிய முடிகிறது. தலைவனின் கூடா ஒழுக்கத்தால் தலைவி கூடாது நிற்பாள். அச்சமயம் இருவரையும் சேர்ப்பிக்க வேண்டித் தலைவியிடம் சென்று சிலவற்றை கூறுபவராகவும் தலைவனைத் தலைவியிடத்துச் செல்லாது தடுப்பவளாகவும்; துணைநிலை மாந்தர்கள் செயலாற்றுவார்கள். அத்தகைய துணைநிலை மாந்தர்களுக்கு உரியவர்களாகத் தோழி, பார்ப்பான், தாய், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலி, அறிவர், கண்டோர் ஆகிய பன்னிருவரைத் தொல்காப்பியர் துணைநிலை மாந்தர்களாக குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றில் பெண் துணைநிலை மாந்தர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தொல்காப்பியர் சுட்டும் துணைநிலை மாந்தர்கள்

“தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்

பாணன் பாடினி இளையர் விருந்தினர்

கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்

யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப”¹

என்ற நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் துணைநிலை மாந்தர்களாகும் தகுதி உடையனவாக குறிப்பிடுகிறார். இளம்பூரணர் “பாட்டி என்பது பாடினி”² என்றவாறு என்று பாடினி என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறார். நச்சினார்க்கினியர், “தலைவனும் தலைவியும் வீடுபேற்றிற்கு ஏதுவாகிய துறவினை மேற்கொள்ளும் போது இவ்வாயில் மனம் பிணிப்புண்டு அவர்களைப் பின்பற்றுவர்”³ என்று கூறுகிறார். “தோழி, பார்ப்பான், தாய், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலி, அறிவர், கண்டோர் ஆகிய பன்னிருவரும் தலைவன் தலைவி இருவரும் நிகழ்த்தும் மனையறத்தின்கண் அன்பினாற் பிணிக்க சிறப்பினை உடைய வாயில்கள்”⁴ என்று வெள்ளைவாரணர் துணைநிலை மாந்தர்களைப் பற்றி விளக்குகிறார்.

கூற்றுக்குரிய துணைநிலை மாந்தர்கள்

தொல்காப்பியர் களவிலும், கற்பிலும் கூற்று நிகழ்த்த வேண்டியவர்களை செய்யுளியலில் எடுத்துரைக்கிறார். பார்ப்பான், பாங்கன், தோழி, செவிலி என்று நான்கு வாயில்களும் களவினில் கூற்றுக்கு உரியவர்கள் ஆவர். இதனை தொல்காப்பியர்,

“பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி

சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் னிழத்தியோடு

அளவியல் மரப்பின் அறுவகையோருங்

களவினிற் கிளவிக் குரியர் என்ப”⁵

என்ற நூற்பாவில் வறையறுக்கிறார். தோழி, செவிலி, பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், கூத்தர், விறலி, அறிவர், கண்டோர் போன்ற துணைநிலை மாந்தர்கள் கூற்று நிகழ்த்தும் உரிமை உடையவர் என்று தொல்காப்பியர் கூறினார். இதனை

“பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை

யாணம் சான்ற அறிவர் கண்டோர்

பேணுதகு சிறப்பின் பார்ப்பான் முதலா

முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு தொகை

தொல்நெறி மரபின் கற்பிற்கு உரியர்”⁶

என்னும் நூற்பாவில் விளக்கப்படுகின்றது.

கூற்று இல்லாத துணை நிலை மாந்தர்கள்

கற்பினில் கூற்றுக்குரிய துணைநிலை மாந்தர்களாக விறலியர் அவர்களுக்குரிய கூற்று தொல்காப்பியரால் கூறப்படவில்லை. கூறப்பட்ட பன்னிருவாயில்களுள் பாடினியும், விருந்தினரும் தொல்காப்பியத்துள் எங்கும் அவர்களுக்குரிய கூற்று குறிப்பிடவில்லை. கற்பியலில் இளையோர்க்குரிய கிளவி செய்யுளியலில் அவர்கள் கூற்றுக்குரியோர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

தொல்காப்பியர் கூறாத துணைநிலை மாந்தர்கள்

தொல்காப்பியர் கற்பியலில் கூறிய பன்னிருமாந்தர்களுள் புதல்வனைப் பற்றி கூறிப்பிடாவிட்டாலும்,

“இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழையணிந்து

பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணும்”⁷

என்று காமக்கிழத்தியரின் கூற்றிலும்

“இன்னிழைப் புதல்வனை வாயில் கொண்டு புகினும்”⁸

என்று தலைவியின் கூற்றிலும் மறைமுக வாயில்களுக்குப் புதல்வனை அறிமுகப்படுத்தப் படுகிறான்

தோழி பெயர்க்காரணம்

தோளன், தோளி என்பன முறையே தோழன், தோழி என்று திரிந்தன. உறுப்பின் பெயரால் மக்கள் முறைப்பெயர்; பெறுதல் தமிழ் மொழியில் உண்டு. கண் போன்றவன் கணவன், தலை போன்றவன் தலைவன் இவ்வாறே தோள் என்ற உறுப்பின் பெயரால் தோழன், தோழி என்ற பெயர்கள் தோன்றின என்று ஞா.தேவநேயனும், தொழுது நின்றலை உடையவள் தோழி என்று மண்டலபுருடரும், தோளை விசி ஆடும் தோளி என்று வரிக் கூத்துக்குரிய பெண்டிருள் சிறந்தோள் தோழி ஆவாள் என்ற கருத்துக்கும் இடமுண்டு என்று இரா. இளங்குமரனும் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

தோழியின் இன்றியமையாமை

தலைவனும் தலைவியும் காதலுணர்வு வயப்பட்டுத் தடுமாறும் தன்மையர். செவிலியும் நற்றாயும் குடும்ப மதிப்புணர்வுக்குக் கட்டுப்பட்டவர். பரத்தை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் தரத்தினள். தோழி ஒருத்தியே எந்த உணர்வுக்கும் சிறைப்படாமல் அறிவு நிலையிலே தானும் இயங்கித் தன்னைச் சார்ந்தவரையும் இயக்குகிறாள். துணைப்பாத்திரம் இன்றேல் தலைமைப் பாத்திரம் சிறப்புறாது. “சங்க இலக்கியத்தில் வரும் துணைப்பாத்திரங்களில் தோழியே தலைமைத் தாங்கும் தகுதியுடையவள். அவள் இல்லை என்றால் தலைவனும் தலைவியும் கூட ஒளிபெற முடியாது என்று தோழியின் இன்றியமையாமை குறித்து விளக்குவர்”⁹ சரளா இராசகோபாலன் இவற்றிலிருந்து தோழி அறிவு நிலையில் நின்று செயல்படுவதன் மூலம் அவளது கடமை உணர்வும் தலைவன், தலைவி, நற்றாய் எல்லோரையும் இயக்குவதன் மூலம் அவளது தலைமைப் பண்பு வெளிப்படுகிறது. “அறிவு சான்ற அக்கால பெண்ணுலகில் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றாள். ஆன்றோ நம் தோழி”¹⁰ என்று புலவர் குழந்தை வியந்து கூறுகின்றதை அறியமுடிகிறது.

தொல்காப்பியரால் சுட்டப் பெறும் துணைநிலை மாந்தர்களுள் தலைமையான இடத்தைப் பெறத்தக்க வாயிலாக வருவது தோழி என்னும் பாத்திரப்படைப்பே. “தன்னலமற்ற எண்ணம் நுண்ணிய அறிவு, பொறுப்புணர்வின் உயர்வு, உலகியல் அறிவு, சொல் வண்ணம் போன்ற பண்புகளைக் கொண்ட தோழி தலைமக்களின் தனிமைத் துயரைத் தீர்க்கத் துணை புரிகிறாள். அத்தோழியாகிய வாயில் களவுக் காலத்தில் அகமாந்தர்களுள் ஒருத்தியாக இருந்து செயல்படுவது போல் கற்புக் காலத்தில் தலைவியரிடையே நிகழும் பல்வேறுபட்ட ஊடல் நிலைகளுக்குப் பாலமாகச் செயல்பட்டு ஊடலைத்

தணிவிக்கிறாள். களவு ஒழுக்கத்திலும் சரி, கற்பு ஒழுக்கத்திலும் சரி இவளுடையத் தொடர்பு இல்லாத இடங்களே இல்லை என்று கூறிவிடலாம். அவ்வளவு முதன்மை பெற்றவள்¹¹ என்று ந.சுப்புரெட்டியர் அவர்களின் கூற்றுக்கு ஏற்பத் தோழி என்னும் வாயில் அமைகின்றது. அகப்பாடலில் கிழவன் கிழத்தியருக்கு இணையான இடத்தைப் பெறும் இவள் தன் கிழத்தியை விட அறிவில் மேம்பட்டவளாக ஐயமுறத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். தலைவியைவிடத் தோழியின் புறவுலகுப் பழக்கம் அதிகமாக இருப்பதால் உலகியல் அறிவையும் மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளாள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

நற்றாய்

தலைவியை பெற்றெடுத்த தாயை நற்றாய் எனவும், பேணி வளர்த்த தாயை செவிலி எனவும்; அழைப்பது மரபு. நற்றாய்க்கும் செவிலிக்கும் புலனெறி எனவும் வேறு பாடினமையால் புலவர்கள் சில பாடல்களின்; துறைகளில் தாய் என்றும் செவிலி எனவும் மயக்கம் கொண்டு கூறியுள்ளனர். எனினும் செவிலி தலைவியை பெற்ற தாயைப் பிரித்துக் காண வேண்டிய முறைப் பெயரோடு நல் என்னும் அடைமொழி கொடுத்து நற்றாய் என்று அழைத்தனர். நற்றாய் நிகழ்த்தும் செய்திகளை தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில் மொழிகின்றார். அவையாவும் உடன்போக்குத் தொடர்பானவை அவை மட்டுமன்றி செவிலிக்குரியனவாகக் கூறப்படும் பதின் மூன்று கூற்றுகளும் நற்றாய்க்குப் பொருந்தி வரும் என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார். எனவே நற்றாய் நிகழ்த்தும் கூற்றுகள் இருபத்து மூன்று எனலாம். செவிலி கூற்றுகளில் நற்றாய்க் கூற்று நிகழ்த்தப்படும் மரபு இருந்த காலத்தில் இருந்து பின்னர் அது முழுவதும் அழிந்திருக்க வேண்டும். அதனால் தான் தொல்காப்பியர்,

“தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே”¹²

என்று கூறினார். இந்நூற்பாவிற்கு உதாரணம் காட்டவியலாமல் நச்சினார்க்கினியர் தாய்க்கும் என்றார். இவட்கு எத்துணை பயின்று வாரா என்பதற்கு அது நற்றாய் இல்லறம் நிகழ்த்தும் கருத்து வேறு உடைமையின் பெற்று நோக்கார். செவிலியே தலைவியை உற்று நோக்கி ஒழுகுவாள். ஆதலின் இலக்கணமின்மையின் இலக்கியம் வந்துழி காண்க என்று குறிப்பிடுவதால் செவிலி கூற்றை நற்றாய்க் கூற்றாகவும் கொண்டு பாடும் மரபு இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

நற்றாய்க்குக் கூற்று நிகழும் இடங்கள்

தலைவனுடன் வாழ்வதே தவம், தலைவனைப் பிரிந்து உறவினர் உடன் வாழுதல் அவம் என முடிவுற்ற தலைவி தலைவனுடன் அயலூர் பிரிய உடன்படுவாள். தலைவனுடன் பயணம் புறப்படுவாள். பிள்ளை மணம் கல்லு பெத்தமணம் பித்து அன்றோ? மகளைப் பிரிந்த தாய் கலங்குவாள். தாய் கலங்கிக் கைமிகுந்து கூறுவனவற்றைப் போக்கிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும் எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவர். பல்லி சொல்லும் நிமித்தமும், காக்கை கரைதல் போன்ற நற்சொல் கேட்டுப் பேசுதலும், நற்றாய்க்கு உரிய கூற்றுக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஊரில் வாழும் பிறர் வீட்டிற்கு அருகில் வாழ்வோர் தமக்குள் கூறும் மொழிப்பொருளை தனக்கேயுரிய நன்னிமித்தமாகக் கருதிக் கொண்டு நற்றாய் கூறுவதும் உண்டு. தலைவனுடன் போன தலைவி திரும்பி வந்து உறவினர்க்குக் கூறுதலும் உண்டு. தலைவியின் தோழியைக் கண்டு நற்றாய் அவளிடத்தில் வருவனவற்றை கூறுதலும் மேலும் உடன்போக்கில் செல்லும் பாலை நிலத்தில் தலைமக்களை கண்டு வருவோரிடத்தும் நற்றாய்க்குக் கூற்று நிகழும் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

செவிலி

தலைவிக்குப் பல்வகையானும் உதவிபுரிந்து அவளின் உயிரொத்தவளாகவும், அறிவில் சிறந்தவளாகவும் விளங்குபவள் தோழி. அவளைப் பெற்றெடுத்த பெருமை சான்றவளாகவும் தலைவியிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டவளாகவும் நற்றாய்க்குரிய அனைத்துப் பண்பினையும்

கொண்டவளாக விளங்குபவள் செவிலி. தலைவியின் வளர்ப்புத் தாயாகவும் அவளது தோழியின் தாயாகவும் விளங்கும் அவள் தலைவியோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டு அவளின் உள்ளும் புறமும் கொள்ளும் மாற்றத்தை நுண்ணிதின் அறியும் அறிவுடையவள் ஆவாள். இவள் தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட காதலைத் தோழி மூலம் அறிந்து நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்று தெரிவிப்பவளாகவும் உடன்போன தலைவியைச் சுரத்திடைச் சென்று தேடித் திரிபவளாகவும் தலைவியின் இல்லறமாண்புகளைக் கண்டு வந்து நற்றாயிடம் கூறுபவளாகவும் சங்க இலக்கிய அகத்திணைப்பாடல்களில் சித்தரிக்கப்படுகின்றாள்.

விறலி

கற்பியலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கலையூலக துணைநிலை மாந்தர்களுள் விறலியும் ஒருத்தி ஆவாள். கற்பில் கூற்று நிகழ்த்துவதற்கான உரிமையையும் தொல்காப்பியர் விறலிக்கு அளித்துள்ளார். எனினும் விறலிக்குரிய கூற்றோ, மரபோ தொல்காப்பியத்துள் காணப்படவில்லை சங்க அகப் பாடல்களில் காணப்படும் விறலி பாணனைப் போலவே முரண்தன்மை கொண்டவளாகக் காணப்படுகிறாள்.

“விறல்பட ஆடுபவளே விறலி”¹³

என்று நச்சினார்க்கினியர் கருதுகிறார். எண்வகைச் சுவையும் மனத்தின் கண்பட்ட குறிப்புக்களில் புறத்துப் போந்து புலப்பட ஆடுகின்றவளே எனக் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது. விறலி திறம்பட ஆடிப்பாடும் பெண் ஆவாள். ஆடற்கலையில் வல்ல மங்கை விறலி. விறலி என்பதற்கு மெய்ப்பாடு என்றும் பொருளுண்டு. கூத்தரைப் போல எண்வகை மெய்ப்பாடும் புறத்தே தோன்ற நடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவள். எனவே இவள் விறலி எனப்பட்டாள். நற்றிணைக்குத் துறை வகுத்தவர்கள் இவளைப் பரத்தையின் தோழியாகக் கொண்டுள்ளனர்.

கற்பில் கூற்றிற்குரியவாள் எனக் கூறப்படும் இவளது கூற்றுகள் கற்பியலில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. சங்க அகநூல்களில் இவள் கூற்றில் பாடல் அமையவில்லை. நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்களில் தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கத் தலைவன் பொருட்டு வாயிலாக இவர்கள் செல்கின்றாள் என்பது மட்டும் அறியப்படுகின்றது. அகப்பாடல்களில் விறலியின் கூற்று எங்கும் இடம் பெறவில்லை ஆனால் நற்றிணையில் கேட்பவளாக விறலி வருகிறாள். மொத்தம் எட்டுப் பாடல்களில் கூற்றினைக் கேட்பவளாக வருகிறாள். இவ்வெட்டுப் பாடல்களுள் சில தலைவிக்குத் தோழியாக விளங்கியதோடு மட்டுமின்றிப் பரத்தைக்கும் தோழியாக விளங்குகிறாள். தொல்காப்பியத்திலே விறலியின் கூற்று இடம் பெறவில்லை. எனவே பின்னர் வந்த புலவர்கள் விறலிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல் போயிருக்கலாம். சங்கப்பாடல்களில் விறலி முரண் தன்மை கொண்ட வாயிலாகவே காணப்படுகிறாள். விறலியின் அழகு நலத்தையும் செயலையும் கண்டு அஞ்சியத் தோழியை அகப்பாடல்களில் காணலாம். இதன் மூலம் விறலி வாயில் நிலையில் உரிய இடத்தைப் பெறவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. விறலியின் ஊடல் தீர்க்கும் பணியையும் தோழியே பெறுகிறாள்.

பாடினி

பன்னிர வாயில்களுள் பாடினியும் ஒருத்தியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறாள் ஆனால் தொல்காப்பியத்தில் பாடினிக்குரிய கூற்றோ, திறனோ குறிப்பிடப்படவில்லை. செய்யுளியலில் களவு, கற்பு எனும் இருவகையிலும் இடம் பெறும் வாயில்களைக் கூறும் போதும் பாடினியைச் சுட்டவில்லை. பண்பாடும் பாண் மகளே பாடினி ஆவாள். பாடினி பாடல் வல்லாள் ஆடலும் வல்லாள் அவள் கருவியிசையும் பாட வல்லாள். வாய்ப்பாட்டும் பாட வல்லாள் பாணனோடு இசைந்து பாடுதலும் அன்றித் தனித்துப் பாடவல்லாள் என்று இளங்குமரன் கூறுகிறார்.

“பெருந்தகு பாடின பாணிக்கு ஏற்ப”¹⁴

“மறம் பாடிய பாடினி”¹⁵

என்னும் பாடல் வரிகள் மூலம் பாடினி பாடுவதிலேயே வல்லவள் என்பதை அறிய முடிகிறது. பாணனின் மனைவியே பாடினி என்று கருத இடமுண்டு. வருக பாட்டியர் வருக என்பதில் பாணனுடன் இணைந்தே பாடினி இருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

செய்யுளியலில் கூற்றுக்கு உரியவர்கள்; பட்டியலில் விறலி இடம் பெற்றிருக்கிறாள். பாடினி இடம் பெறவில்லை எனவே தொல்காப்பியர் விறலிக்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தைப் பாடினிக்கு அளிக்கவில்லை என்று உணரலாம். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தில் துணை நிலைமாந்தர்களில் செல்வாக்கிழந்த பாடினிக்கு இணையான பாணனே வாயில்களுள் தோழிக்கு அடுத்த நிலையில் மிகுதியான பாடல்களில் இடம் பெறுகிறாள். எனவே பாடினிக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போயிருக்கலாம் என்கிறார்.

விருந்தினர்

விருந்தினரைப் போற்றி ஒழுகலையே இல்லறம் மேற்கொண்டோரின் தலையாயக் கடமை எனலாம். இவ்வறத்தை நிறைவேற்ற மனைக்கு விளக்காகிய தலைவியின் பண்பே தலையாயது ஆகும். தலைவனுடன் பிணக்குற்ற காலத்தும் இல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கின்றவளாகவே தலைமகள் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய பண்பை உடைய தலைவியை மணந்த தலைவனாலேயே இல்லறத்தைச் செம்மையாக நடத்த இயலும் இல்லிற்கு வருகை தரும் விருந்தினரையும் தொல்காப்பியர் வாயில்களுள் ஒருவராகக் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை

தலைமக்களுக்கு மட்டுமே உரிய அகவாழ்வில் ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டும் சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமான இல்லறம் நல்லறமாகப் பரந்த அளவில் துணைநிலை மாந்தர்கள் கடமை புரிவர் என்பது தொல்காப்பியத்தின் மூலம் புலனாகின்றது. செவிலி தொல்காப்பியத்தில் துணைநிலை மாந்தராக குறிப்பிட்டப் போதிலும் சங்க அகப்பாடல்களில் துணைநிலை மாந்தர்களுக்குரிய இடத்தைப் பெறவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் விறலிக்குரிய கூற்று சுட்டப்படவில்லை. சங்க பாணனைப் போலவே இவளும் முரண்தன்மை கொண்டவளாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். எனவே விறலி இவ்வாழ்வில் வாயில் நிலையில் உரிய இடத்தைப் பெறாமையைச் சங்கப் பாடல்கள் மூலம் கூற்றினைக் கேட்பவளாக மட்டுமே படைக்கப்பட்ட விறலியின் அழகும் செயலும் தோழியால் இடித்தரைக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் பன்னிருவாயில்களுள் ஒருவராகக் குறிப்பிடும் விருந்தினர் சங்க இலக்கியங்களில் ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாகச் செயல்படுகின்றனர். தொல்காப்பியர் வாயில்களுள் ஒருவராகக் குறிப்பிடும் விருந்தினருக்குக் கூற்றும் மரபும் கூறப்படவில்லை. ஆனால் அகப்பாடல்களில் தலைமக்களிடையே நுண்ணிய மனவேறுபாட்டைக் களைய மறைமுகமாக உதவுகின்றார் என்பதை அறிய முடிகிறது.

References

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, சரளா இராசகோபாலன், ப.2, இரங்காச்சாரி சாலை, சென்னை 1988.

நச்சினார்க்கினியர், தொல்காப்பியம் (1966) திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

வெள்ளைவாரணர் (1983) தொல்காப்பியம் கற்பியல் உரைவளம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.

தமிழண்ணல், (2008) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், னாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.

ந.சுப்புரெட்டியர், (1974) தொல்காப்பியர் காட்டும் வாழ்க்கை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.

புலவர் குழந்தை, (2006) தொல்காப்பியர் காலத் தமிழர், ஆதம்பாக்கம் சென்னை.

ஓளவை துரைச்சாமிப் பிள்ளை, (1947) பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

ஓளவை துரைச்சாமிப் பிள்ளை, (1947) புறநானூறு மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License